

maa ændres, saaledes at man skriver: udover et Tidsrum af 30 Arbejdsdage, 240 Arbejdstimer i Kalenderaaret; ellers vil der straks blive rejst Tvivlsspørgsmaal, om f. Eks. 4 Timers Medhjælp ugentlig, hvad der taget 52 Gange svarer til 208 Timer, skal fritages for Forsikringspligt. For øvrigt mener jeg ikke, der er noget at indvende mod den foreslaaede Ordning, men jeg tror, at Formuleringen maa være noget mere præcis.

Til Lovforslagets § 7 er der føjet, at Nedsættelsen af de for pligtig Forsikring fastsatte Præmier og Bidrag skal være saa stor, at Præmier og Bidrag bringes i Overensstemmelse med Reglerne i § 18. Denne Bestemmelse kan vist ikke opretholdes, thi Selskaberne kan først opfylde Fordringerne, naar de har faaet Kendskab til de nærmere Regler for Præmieberegningen, som Ministeriet vil foreskrive i Henhold til § 18, men det vil neppe kunne ske saa tidligt, at Præmierne kan være fastsat ved Lovens Ikrafttræden den 1. Oktober i Aar.

Jeg skal til Slut fremhæve, at der i Folketingets Betænkning er ønsket en Bestemmelse om, at Selskaberne skal varsko Forsikringstagerne, naar en Forsikringsperiode er ved at udløbe. Der er ikke i Lovforslaget, som det nu er oversendt til Landstinget, indført nogen Bestemmelse herom, men kun udtalt Ønske om, at Ministeren skal kræve en saadan Bestemmelse indsat i de Forsikringsbestemmelser, Ministeren forlanger, naar der gives Anerkendelse af Ret til at tegne lovpligtige Forsikringer. Efter hvad der er oplyst for mig, vil en saadan Bestemmelse imidlertid medføre nye Administrationsudgifter, og det er dog noget, man skulde se at undgaa. Endvidere gøres det gældende, at Selskaberne maaske kommer helt udenom det, idet de, forinden Forsikringen udløber, antagelig under et eller andet Paaskud vil faa tegnet Forsikring for en helt ny Periode, i hvilket Tilfælde der atter vil paaløbe nye Erhvervsomkostninger. Men derved kommer de udenom denne Bestemmelse, som skulde være en Fordel for dem, der tegner Assurancerne.

Jeg vil meget anmode om, at de Spørgsmaal, jeg her har nævnt, maa blive taget under Overvejelse i det kommende Udvalg. Jeg skal i øvrigt anbefale Lovforslaget til videre Fremme og hurtig Behandling.

Det ærede 6te Medlem for 4de Kreds (H. P. Johansen) nævnte, at der jo ikke var kommet Rentenedsættelser, som kunde hjælpe Erhvervslivet herhjemme. Jeg vil haabe, at den høje Regering, naar man

kommer gennem Reguleringen af de forskellige Udgiftslove, vil fremsætte for Rigsdagen Forslag om en Regulering af Afgiftslove, Skattelove o. s. v., hvilket vil være til yderligere Lettelse for Erhvervene. Det ærede 8de tingvalgte Medlem udtalte — og det er jo ogsaa rigtigt —, at Omkostningerne ved disse Love af Erhvervene for en Del lægges over paa Produktionen, men det er jo netop det gale ved det, thi derved fordyres Produktionen, og man skulde netop tilstræbe at lette Erhvervene, saaledes at det af Hensyn baade til den indenlandske og udenlandske Konkurrence ikke blev nødvendigt at lægge saa meget over paa Produktionen.

**Jeppesen (Drusebjerg):** Siden den første Ulykkesforsikringslov blev vedtaget i 1898, har denne Lovgivning stadig været Genstand for en fremadgaaende Udvikling. Loven af 1898 omfattede som bekendt Industriens Arbejdere; senere er Fiskeri, Søfart, Landbrug og Handel kommet ind under denne Lovgivnings Rammer. I 1916 satte man Kronen paa Værket, idet man samlede hele denne stykkevise Lovgivning i eet stort Lovværk; samtidig blev Takster og Dagpenge betydeligt forhøjet. I 1920 gik man endnu videre, idet saavel Takster som Dagpenge for de lovpligtige Forsikringer blev sat op med ca. 100 pCt. Det var jo en meget betydelig Forbedring, set fra de forsikredes Standpunkt, og Grunden til denne stærke Forhøjelse maa søges i den lave Kurs, som Kronen stod i paa det Tidspunkt. Sidst i Juni Maaned 1920, da Loven blev vedtaget, stod Dollars i Forhold til Kronen i en Kurs af 612, hvilket svarer til en Guldværdi af 64 Ø. Naar man ser hen hertil og drager en Sammenligning med det Lovforslag, der foreligger til Behandling, mener jeg, man tør sige, at det vil være forsvarligt at gaa til de foreslaaede Nedsættelser; thi i det store og hele maa det siges, at de Takster og Dagpenge, der her foreslaas, omtrent vil komme til at svare til, hvad Kronen er værd i Øjeblikket, set i Forhold til dens Købeevne paa det Tidspunkt, da Loven af 1920 blev vedtaget. Jeg kan ud fra disse Synspunkter paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Jeg vil dog gerne gøre endnu et Par Bemærkninger. Der er et Synspunkt, som man absolut maa regne med, naar en Lovgivning af den Art skal behandles, og det er: Hvorledes ser man paa denne Lovgivning, ikke alene fra deres Side, hvor man skal nyde godt af den, men ogsaa fra deres,